

Ἀργύρης Μαρνέρος

ΤΡΟΧΟΣ

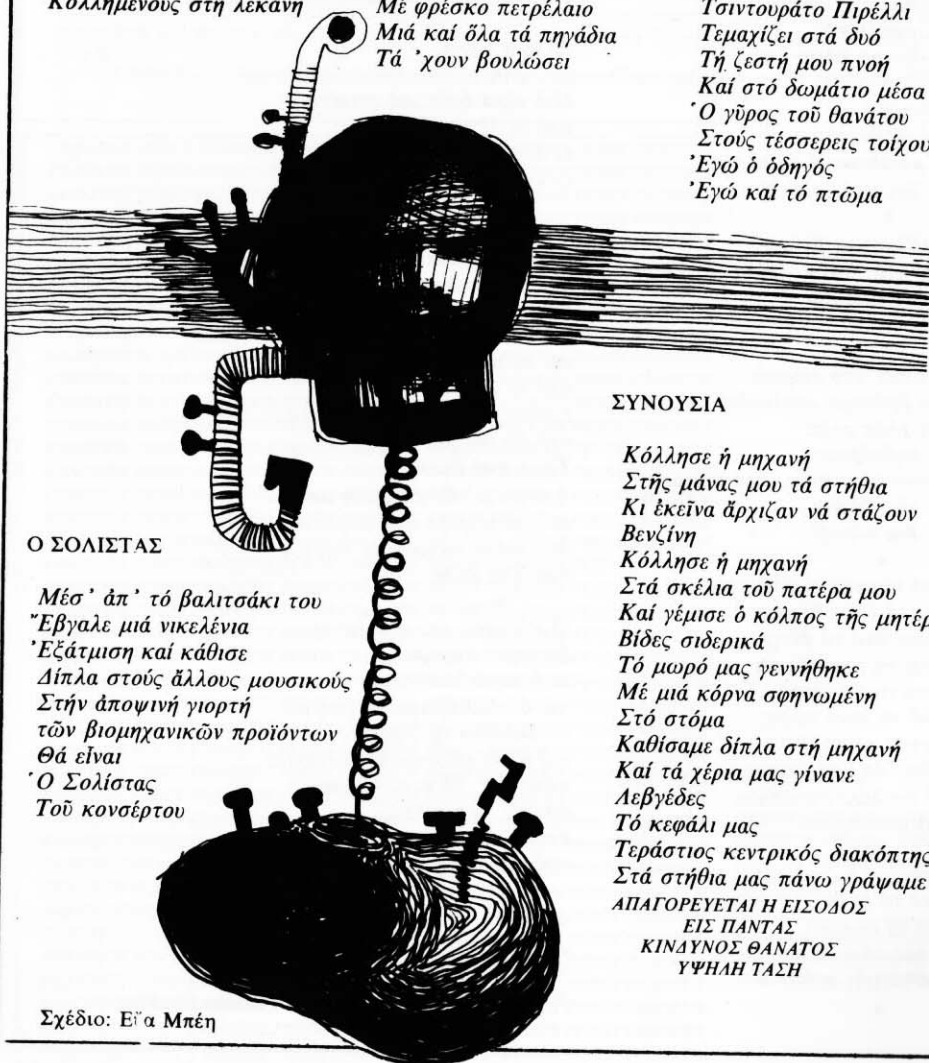
Κάθε πρωί ψαχουλεύω
Τά πόδια μου
Γιὰ νά δω ἂν εἶναι
ἴσια ἀκόμα
Κάθε πρωί μέ τρομάζει
Ἡ σκέψη
Μήπως καί τό παιδί μου
Γεννηθεῖ
Μέ δύο τροχούς
Κολλημένους στή λεκάνη

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ

Τώρα πού ἡ γιαγιά μας
Ἀρμέγει τό τρακτέρ
Ἡ καρδάρα γεμίζει
Μέ γράσο καί λάδια
Τά παιδιά ἀλείφουν
Πάνω στή φέτα
Ὅρνκτέλαιο φίνα
Καί τρέχουν νά ποτίσουν
Τή σπαργωμένη κατσίκα
Μέ φρέσκο πετρέλαιο
Μιά καί ὅλα τά πηγάδια
Τά ἔχουν βουλώσει

ΥΠΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Μεταλλικό χαλάζι
Στό θαμπό παραθύρι
Καί σι' ὄνειρο μέσα
Τρυπώνουν ἀχινοί
Γεννοῦν τ' αὐγά τους
Στό ἄσπρο σεντόνι
Τσιτουράτο Πιρέλλι
Τεμαχίζει στά δυό
Τή ζεστή μου πνοή
Καί στό δωμάτιο μέσα
Ὁ γῦρος τοῦ θανάτου
Στους τέσσερεις τοίχους
Ἐγώ ὁ ὀδηγός
Ἐγώ καί τό πτώμα

Ο ΣΟΛΙΣΤΑΣ

Μέσ' ἀπ' τό βαλιτσάκι του
Ἐβγαλε μιά νικελένια
Ἐξάτμιση καί κάθισε
Δίπλα στους ἄλλους μουσικούς
Στήν ἀποψινή γιορτή
τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων
Θά εἶναι
Ὁ Σολίστας
Τοῦ κονσέρτου

ΣΥΝΟΥΣΙΑ

Κόλλησε ἡ μηχανή
Στῆς μάνας μου τά στήθια
Κι ἐκεῖνα ἀρχίζαν νά στάζουν
Βενζίνη
Κόλλησε ἡ μηχανή
Στά σκέλια τοῦ πατέρα μου
Καί γέμισε ὁ κόλπος τῆς μητέρας
Βίδες σιδερικά
Τό μωρό μας γεννήθηκε
Μέ μιά κόρνα σφηνωμένη
Στό στόμα
Καθίσαμε δίπλα στή μηχανή
Καί τά χέρια μας γίνανε
Λεβγέδες
Τό κεφάλι μας
Τεράστιος κεντρικός διακόπτης
Στά στήθια μας πάνω γράψαμε
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Ἡ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΥΨΗΛΗ ΤΑΣΗ

Σχέδιο: Εἴα Μπέη